

Oner ODEMIS'in Kuyarel grupta yazdığı Nebil Rahuma'ile ilgili yazıyı okudum. Konunun benimle ilgili olan kısımlarına acıklama getirip, bir daha bu konudaki hiçbir yazıya yanıt vermeyeceğim.(her kafasına göre yorum yapana yanıt vermeye kalksam...)

“Anı diye anlatılan HİKAYE çelişkilerle doludur.” Hikaye uydurmadır. Anı yaşanmış olandır. Burada anlatılmak istenen şey yazıyı yazan kişi uydurma bir yazı yazmıştır anlamına geliyor ki, bunu da kendince yorumlayarak gerçek içinde çelişki aramaya kalkarak kanıtlamaya çalışıyor. Yaşanmış olan bu olayı, ben bu gün değil, olayın olduğu 30 yıl öncesinde birçok kişiye anlattım. Bu kişilerden birisi de Mehmet YAVUZ'dur. Bu konuyu kendisine sorarak öğrenirsiniz.

“Birinci olarak; Nebil'in iki kez de aynı şekilde yakalanması, yani getirenini tanımadığı bir pusula sonrasında yakalanması. Yani aynı hataya iki defa düşmesi. Bunu anlamak mümkün değil. Diyelim ki ilk yakalanmasında böylesi bir pusula rol oynamıştır, ikinci kez aynı kişiden geldiği ima edilen nota tekrar inanarak, üstelik getiren kişiyi

gözü tutmamasına rağmen istenilen yere giderek yakalanması ilk yakalanmada ki pusula iddiasını boşa çıkartmaktadır. Pek çok imkansız eylemden başarıyla sıyrılmasını bilen, pek çok eylemi kurgulayıp gerçekleştirme becerisine sahip birisinin, böylesi bir hatayı yapması düşünülemez. Birinci kez yapsa ikinci kez asla yapmaz. Bu çelişik bir durumdur. ”

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

“Aynı hataya iki defa düşmesi. Bunu anlamak mümkün değil.” Bu cümleyi kullanan kişi, ya okuduğunu anlamıyor, ya da anlamak işine gelmiyor. Anlatılan anıdan alıntı aşağıdadır.

“Ancak gelen kişiyi gözü tutmaz. Şüphelenir. Yazıyı gönderen kişiye zorla yazdırıldığı ya da gelen kişinin yerine polislin geçmiş olabileceğini düşünür. Gelen kişiyi eve alır, ancak kendisi bu şüphelerinden dolayı evde kalmaz. Üç gün sonra eve gelir. Temkinlidir. Bir süre evi gözetler. Polislin evi sardığını görür. Polis evin etrafında önlem almıştır. Ancak Nebil Polislin evin etrafında önlem aldığını bilerek sakin bir şekilde eve girer. Evde kimse yoktur. Evde polislin eline geçmemesi gereken belgeler ve başka bölgelerden kimlik düzenlenmek üzere gönderilen kimi yoldaşların fotoğrafları vardır. Eve

girer girmez, belgeleri yakmaya başlar."

Tek kelimelik bir cümle var; Şüphelenir.

(Yazıyı gönderen kişiye güveniyor, ama zorla yazdırıldığını ya da gelen kişinin yerine polis geçmiş olabileceğini düşünür.) Kaldı ki ilk yakalanmasın da pusula gönderen kişiden dolayı yakalandığını düşünmüyor. İlkinde pusulayı gönderen kişiye güvenerek söz konusu yere gidiyor. İkincisinde ise şüpheleniyor. Ancak eve

gitmek ve evin sarıldığını bildiği halde eve girmek zorunda kalıyor.

Yani ikincisinde

“gafil gezmiyor

”, bilerek

eve giriyor. Onu tanımadığınız için bu hareketinin nedenini anlamakta

zorlanmanız benim için

anlaşılabilir bir

durumdur.(Bilinçaltınız öyle

çalışıyor).

“ Pek çok imkansız eylemden başarıyla sıyrılmasını bilen,

pek çok eylemi kurgulayıp gerçekleştirme becerisine sahip birisinin, böylesi bir hatayı yapması düşünülemez. Birinci kez yapsa ikinci kez asla yapmaz. Bu çelişik bir durumdur. ” diyerek Nebil’in aslında eve girip, belgeleri yakıp, gene evden kaçabileceğini de farkında olmadan ifade ediyor. Evet, Nebil böylesine yiğit bir komünisttir. Sizce imkânsız olan eylemleri yapan birisidir O. Gerçek Komünistler sıradan

insanların imkânsız zannettikleri şeyleri kolaylıkla yaparlar. Nebil temkinli olduğunu, kuş gibi oraya gitmediğini, bir süre evi uzaktan izlediğini, polislerin ev civarında önlem aldığını fark ettiğini, söylüyor. Nebil bilinçli bir şekilde eve girmiştir. Tüm bunlar anı da (hikâyede değil) anlatılıyor. Ama nedense bunları okumuyor ya da okumak istemiyor. Hala kendi kafasındaki yere gelmeye çalışmak için zorluyor.

“İkinci olarak, iki defasında da notu taşıyanlar Nebil Rahoma'yı nerede ve nasıl bulabileceklerini biliyor olmaları gerekir ki notu ona ulaştırabilsinler. Anlaşıldığı kadarıyla rutine bindirilmiş bir görüşme periyodu içerisinde gelmiş bir not değildir. Sürekli eylemlik içerisinde olan, aranan, ikincisinde ise cezaevinden kaçmış olan birisine, kolayca bulup not

verebilmek kolay bir iş olmasa gerek. Eğer böylesi bir kişi Güneyden gelen herhangi ilişkisiz biri tarafından, rahatlıkla buluna biliniyorsa, polisin bulmaması mümkün değildir. O kişi, korunamıyor demektir. Nebil böylesi bir durumda, notu getiren kişiye 'sen beni nasıl buldun, kimler aracılığıyla buldun,' diye sorması gerekmez miydi?

Veya kendisinin kaldığı yeri bilen ve sınırlı sayıda olması gereken kişileri, yeni baştan gözden geçirmesi gerekmez miydi?

Hayır, iddiaya göre Nebil bunları yapmayı hiç düşünmemiş, hipnoz edilmiş gibi, notun içindekileri takip ederek yakalanmayı seçmiştir."

Nebil'in nerede kaldığını sıradan insanlar elbette bilemez. O notu götüren kişi birinden talimat almadan nasıl oraya gelebilir. Ne güzel bir soru? Yanıt; not sıradan birinden değil, üst düzey birinden geliyordu. Sıradan birinin eline notu verip git onu İstanbul'da Nebil'i bul da ona ver denmiyordu herhalde. O üst düzey

kişi(notu gönderen)
elbetteki Nebil'i nerede
bulacağı bilgisini de gelen
kişiye vermiştir." **Nebil**
böylesi bir durumda,
notu getiren kişiye 'sen
beni nasıl buldun, kimler
aracılığıyla buldun,' diye
sorması gerekmez
miydi?" d
iye fikir yürüten Öner
ÖDEMİŞ'e şunu sormak
gerekir herhalde, gelen not

üst düzey birinden
gelmişse, o not o üst düzey
kişinin elyazısı ile
yazılmışsa ve gelen notta
gönderen kişinin
kod adı da yazılıysa Nebil
adama “

**sen beni nasıl buldun,
kim aracılığı ile buldun?”**

diye sorması ne kadar akla
yatkın olurdu ? Gelen
kişinin ağzı yok muydu?

Ben de Ankara'ya 1977 yılının Ocak ayında Rıza'ya Mihrac'ın talimatıyla Kalaşinkof silah götürdüm. Ben Rıza'yı Rıza da beni tanımıyordu. Ama verilen adrese gidip o şahsı bulup emaneti teslim ettim. Anlaşılan Öner ÖDEMİŞ bu gibi işler yapmadığı için bunları anlamsız olası değil. Ben Rıza'yı rahatlıkla buldum.

Ama polis aynı rahatlıkla
Rıza'yı bulamadı."

Öner ÖDEMiŞ sorularına
devam ederek, "**Veya**
kendisinin kaldığı yeri
bilen ve sınırlı sayıda
olması gereken kişileri,
yeni baştan gözden
geçirmesi gerekmez

miydi?"

d

iyeye tekrar soruyor.

Evet, Nebil ikinci olayda, getiren kişileri sorguluyor. Ve gereğini yapıyor. Yani adama güvenmiyor. İlkinde süttten ağzı yanmıştır.

Dolayısı ile ikincisinde
yoğurdu üfleyerek
yemek istiyor. Ama eve
zorunlu olarak girmek
durumunda kalıyor. Ve
yaralı yakalanıyor. Tam
da Öner ÖDEMiŞ'in
sorduğu gibi o da ilgili
kişileri yenibaştan
gözden geçiriyor ve
bana sağmacılarda

yaptığımız görüşmede,
ilgili kişileri gözden
geçirdiğini ve edindiği
yargılarını söylüyor.
Arkasından da kimseye
güveni kalmadığını,
kaçış başarısız olursa
örgütsel ilişkilerden
değil feodal ilişkilerden
yeni bir kaçış
planlamasından

bahsediyor.

Öner ÖDEMiŞ
sorduğu sorunun
arkasından kendisi
yanıtını vererek şöyle
diyor; **“Hayır, iddiaya
göre Nebil bunları
yapmayı hiç**

düşünmemiş, hipnoz edilmiş gibi, notun içindekileri takip ederek yakalanmayı seçmiştir."

Böyle bir iddiada bulunan mı var?

Nebil yukarıda
söylenenin aksine
hipnoz edilmiş gibimi
davranmış?
Yakalanmayı mı
seçmiş? Öner
ÖDEMİŞ yazılanları
analiz etme ya
çalışırken gene
bilinçaltındaki

savunma
mekanizmasını
çalıştırarak, kendini
bu şekilde dışa
vurmuş.

**“Nebil Rahoma'nın
pusuladaki el**

**yazısından bu
pusulayı kimin
yazdığını
çıkardığını
söylemek için, kod
adı ile imzalanmış
pusulada yer alan
kod adını
bilmemesi**

**gerekmektedir.
Eğer pusulada
yazan ve
gönderene ait
olduğu söylenen
kod adı Nebil
Rahoma tanıyor
ve kime ait
olduğunu**

**biliyorsa, yazıyı
tanıyor muyum
diye ayrıca
düşünmesi çok
gerekli gibi
görünmemektedir.
Eğer bu pusulayı
gönderen kişi
Nebil Rahoma'nın**

**kendi yazısını
tanıdığını
biliyorsa, ki
bilmesi düşünülür,
neden ayrıda bir
isim yazma gereği
duymuştur? Kaldı
ki, Nebil ancak
yazıya bakarak**

**pusulayı
göndereni tahmin
etmesi, kimden
geldiğini
bilmemesi
demektir.
Gönderenin kim
olduğunu kod
adından da değil,**

**yazıdan çıkarmak
zorunda kalıyorsa,
pusulayı nasıl
almıştır. Bu
durumda pusulayı
getiren de,
pusulayı kimin
gönderdiğini
bilmiyor demektir.**

**Bu kadar saçmalık
içine Nebil
Rahoma'yı
oturtmak bana çok
ilginç geliyor..” İlk
cümleye bakalım
“Nebil
Rahoma'nın
pusuladaki el**

**yazısından bu
pusulayı kimin
yazdığını
çıkardığını
söylemek için,
kod adı ile
imzalanmış
pusulada yer alan
kod adını**

**bilmemesi
gerekmektedir."**

Yani hem el
yazısını, hem de
kod adını bildiğini
ifade etmemesi

gerekirdi, el yazısı
başka ama kod
adı doğru olsaydı
o zaman mı el
yazısını
sorgulayacaktı?
Ya da el yazısını
zaten tanıyor o

halde yazıyı
gönderen kişi
neden altına kod
adını yazmış
demeye mi
getiriyor? Yazıyı
gönderen kişi
Nebil beni el

yazımdan tanır o
nedenle altına
kod adımı
yazmayayım diye
düşünmesi
gerekir diye
düşünüyor
herhalde Öner

ÖDEMİŞ. Kısaca
el yazısı ve de
kod adının
pusulaya
yazılmasının
mantığının
olamayacağı
ifade edilmeye

çalışılmış bu
cümle ile. Öner
ÖDEMiŞ'in
kullandığı son
cümleyi
kullanmak
durumundayım,
kendisi kusuruma

**bakmasın. Bu
kadar saçmalık
içine Nebil
Rahoma'yı
oturtmak bana
çok ilginç
geliyor
..(Ayrıca Nebil'in**

soy adı RAHOMA
değil
Rahuma'dır.)

**“Bilinen basit
gerçek pusula**

**gönderimi,
önceden
pusulayı
taşıyacak
olanın ve
yazanın alıcıyı
bilmesi ve
alıcınının bunları**

**bilmesi
gereklidir.
Bunları
bilmeden
üstelik taşıyıcıyı
gözünü tutmamış
olmasına, kod
adından bir**

**sonuç
çıkarmamasına
rağmen pusula
almak ve
pusuladaki
sözlere inanıp
bir yerlere
gitmek çok**

**safçadır. Nebil
Rahoma'nın bu
kadar saf
olduğuna asla
inanmıyorum."**

Tekrar
söylüyorum,
Nebil ilkinde
inanmış ama
ikincisinde
inanmamış.
İlkinde de
inanmaması için

hiçbir neden
yok. Ama
ikincisinde
inanmaması için
çok neden var.
Nebil de bu
nedenlerin
gereğini zaten

yapmış. İlkinde taşıyıcıyı gözü tutmamış diye bir ifade hiçbir yerde kullanılmamıştır. İkincisinde ise şüphelerini,

kuşkularını,
önlemeni aldığıını
zaten kendisi
söylüyor. Yani
gereğini yapmış.
Fakat gene her
ne hikmetse
Öner ÖDEMiŞ

çaptırmaya baş
vurarak, olayları
birbirinin içine
sokarak,
bundan kendi
kafasında ki
doğrulara zemin
hazırlamaya

çalışarak
zorlama bir
analizle Nebil'in
bu kadar saf
olamayacağı
sonucuna
ulaşmış.

**Üçüncü olarak;
Diyelim ki
pusulayı
getiren veya
yazan kişinin
amacı Nebil
Rahoma'yı
yakalatmak ise,**

**veya notu
getiren kişi
takibat altında
ise ve amacı
Nebil'i
yakalamak ise,
neden Nebil
Rahoma'ya**

**kaçması için
üç gün zaman
verir?**

**Neden notu
getiren kişi ile
Nebil Rahoma
buluştuğu
anda Nebil**

**Rahoma'yı
yakalanmaz?
İlk yakalanma
da neden bir
başka yere
çağrılarak
orada özellikle
yakalanmak**

İstenir?

O çağrılan

yerin özelliği

nedir ki, polis

Nebil

Rahoma'yı

orada

yakalamak

ister?

İkinci

yakalanmasında

a neden üç gün

evden

uzaklaşıp

tekrar gelmesi

beklenir ve

**sonra
yakalanır?**

**Tüm bu
soruların**

yanıtını polise
sorun, öğrenin.
Bu soruların
muhatapı
polistir. Kendi
nedenlerini ve
gerekçelerini

doğal olarak
polis vermelidir.
Olayı anlatan
yada anıyı
yazan kişi değ
il, aksi halde
sizin yaptığınız

gibi kendi
kafanızdaki
doğruları
gerçeğe
dönüştürme
çabalarından,
zorlamalarında

n başka bir şey
ifade etmez.

**“Tüm
bunların**

**hiçbir
mantıksal
açıklaması
yoktur. Bu anı
sahibi 'ben
bilemem,
Nebil bana**

**böyle
anlatmıştı'
diyerek bu
çelişkilerden
ve hiçbir
olumlu
mantiğa**

**oturmayan bu
pusula
olayının
saçmalığında
n kendini
sıyırılmaz.
Yukarıda**

**söylediğim
gibi anılar
gerçek olmak
zorunda,
gerçekler ise
doğrulanabilir
olmalıdır. 'Bu**

**benim anım
kimse
karışamaz,
Nebil Rahoma
benim ile özel
paylaştıklarını
bir başka**

**kişiyile
paylaşmamış
olabilir, bana
anlattıklarının
başkaca
hiçbir tanığı
olmaya bilir,'**

**türünden
açıklamalarla,
iddia edilen
şeyleri
gerçekmiş
gibi
dayatmak, en**

**iyimser bir
yaklaşım
niyet
bozukluğudur**

▪

**Saygı duyulan
Nebil gibi**

**insanların
isimlerinin
arkasına
gizlenerek,
onların
yaşamalarında
a değer**

**verdikleri
kişiler şaibe
altında
bırakılarak,
geçmiş
paylaşılamaz.
Bu yapılan**

**şeyin
paylaşımına,
ortak
değerleri
sahiplenmeyi
ve
yaşatmayla**

**hiçbir alakası
olamaz.
Bırakınız
anılar temiz
kalsın...."**

Anıyı anlatan
kişi olarak
hiçbir zaman
hiçbir yerde
kendimi
sıyırmaya
çalışmadım.

Benin adıma
düşünüp siz
karar
veriyorsanız o
başka. Ama
ben hiçbir
zaman

yazdıklarımın
arkasında
durmaktan
vazgeçmem,
kendimi
ucunda ölüm
bile olsa

doğruları
söylemekten
kaçınmam,
sıyırmaya
çalışmam.

**“Bu benim
anım kimse
karışamaz,
Nebil
Rahoma
benim ile**

**özel
paylaştıkları
nı bir başka
kişiyile
paylaşmamış
olabilir, bana**

**anlattıklarını
n başkaca
hiçbir tanığı
olmaya bilir,'
türünden
açıklamalarla**

**, iddia edilen
şeyleri
gerçekmiş
gibi
dayatmak,
en iyimser**

**bir
yaklaşım,
niyet
bozukluğudur.
”
cümlesini**

nerede, ne
zaman
kullanmışım?
Kime ne
zaman ne
dayatmışım?

Böyle bir
cümlemi
kurmuşum ki
bu cümleden
hareketle
niyet

bozukluğu
yargısına
varmışsınız?
Sizin için
kullanmadığın
ız cümleler

kurarak sizin
hakkınız da
iyi ya da kötü
niyet
yargılarına
ulaşabilir

miyim?
Anlatılan
gerçekler
sizin
gerçeğinize
uymuyorsa bu

sizin
sorununuzdur
. Benim değil.

“

**Saygı
duyulan
Nebil gibi
insanların
isimlerinin
arkasına**

**gizlenerek,
onların
yaşamalarının
da değer
verdikleri
kişiler şaibe**

**altında
bırakılarak,
geçmiş
paylaşılama
z. Bu
yapılan**

**şeyin
paylaşımına,
ortak
değerleri
sahiplenmey
le ve**

**yaşatmayla
hiçbir
alakası
olamaz.
Bırakınız
anılar temiz**

kalsın....

Kim Nebil
gibi
insanların
isimlerinin
arkasına
gizlenerek,

hangi değer
verdięi
insanları
şaiibe altında
bırakmaya
çalışmıştır.

Var olan
gerçekler
mi?

TEKRAR

ediyorum,

bana Nebil'in

anlattıkları

doğrudur.

Doğru değil

desem de
doğrudur.
Dünyanın
güneşin
etrafında ve
kendi

etrafında
dönmesi
kadar
doğrudu.

Erkan

ULAŞAN.